

Rauhanliitto
Fredsförbundet

FINLAND SKA VARA EN FREDSBYGGGARE

Fredspolitiskt program

FINLAND SKA VARA EN FREDSBYGGARE

– fredspolitiskt program

1 Fredspolitikens kärna

Det finns ingen väg till fred, freden är vägen.
Mahatma Gandhi

Mänskligheten kan räddas från total undergång genom samarbete och lösningar som bygger på ickevåld. De största hoten mot mänskligheten är den globala klimatförändringen och ett kärnvapenkrig. Freden består av samhällelig utveckling på det lokala, statliga och globala planet, vilken baserar sig på samarbete utan våld, inte bara på frånvaro av väpnade konflikter.

Fredsförbundets syn på fred och fredsbyggande grundar sig på samarbete, överenskommelser och ickevåldslösningar. Våld och användning av militär styrka eller förlitan på dem leder aldrig till bestående fred och säkerhet.

Fredspolitiken bygger på öppna internationella kontakter, starkt samarbete och undvikande av nationella motsättningar samt aktiv verksamhet inom det regelbaserade internationella samarbetet. Finland verkar framför allt i närområdet, i Europeiska unionen och i FN, utan att glömma bort det arktiska området.

Utgångspunkten för all verksamhet bör vara:

- Respekt för mänskliga rättigheter och fysisk integritet
- Främjande av ekonomisk och social jämlikhet
- Främjande av rättvisa på befolknings- och individplanet
- Tryggande av yttrandefriheten och mediernas frihet och oberoende
- Respekt för samt främjande och utveckling av demokrati, motarbetande av enväldiga maktstrukturer
- Förhindrande och undvikande av motsättningar mellan befolkningsgrupper
- Motarbetande av våld i vardagen

2 Säkerheten

Det traditionella säkerhetspolitiska beslutsfattandet begränsas till utrikes- och försvarspolitiken. Man förstår att skötseln av utrikesrelationerna stärker stabiliteten i omgivningen och förhindrar uppkomsten av faror som hotar säkerheten. Målet är att trygga statens suveränitet och politiska handlingsfrihet.

Vid sidan av den traditionella säkerhetspolitiken har helhetssäkerheten alltmer lyfts fram. I statsrådets principbeslut (5.12.2012) definieras helhetssäkerheten som det önskvärda tillstånd där hot som riktas mot samhällets livsviktiga funktioner kan behärskas. Samhällets livsviktiga funktioner består av saker som håller den trygga vardagens hjul i rullning. Hit hör till exempel ett fungerande rättsväsende, en tillräcklig gränsbevakning, en smidig trafik och en ren miljö.

Mänsklig trygghet baseras på ett holistiskt säkerhetsbegrepp som omfattar vardagens situationer från frihet från våld till dialog mellan stater. Nationens och individens säkerhet ses som en helhet. Härigenom betonas betydelsen av statlig suveränitet, globala institutioner och legitim förvaltning.

FN har betecknat arbetet för mänsklig trygghet som "ett arbete vars mål är att säkra att människorna kan leva utan brist och rädsla". Detta innebär att våld inte förekommer i någon som helst form och inte riktas mot någon.

I FN:s resolution 2250 "Unga, fred och säkerhet" konstateras att en bestående fred inte kan existera utan de ungas deltagande och stöd. En förutsättning för fred är att alla är inkluderade i samhället och har framtidsmöjligheter såsom arbete, utbildning och skydd mot godtyckligt förtryck. Det är väsentligt att också alla kön beaktas när det gäller att bygga och upprätthålla fred. FN:s säkerhetsråd har fäst uppmärksamhet vid kvinnors och flickors ställning i konflikter och i konfliktlösning i resolution 1325 "Kvinnor, fred och säkerhet".

Gemensam mänsklig säkerhet främjas genom fredspolitik, inte genom en säkerhetspolitik som baseras på upprustning och motsättningar.

Fredsförbundet vill ställa begreppet *gemensam säkerhet* i politikens centrum. Detta mål bör stå i centrum för Finlands säkerhetspolitik. Begreppet gemensam säkerhet definierades redan år 1982 i rapporten från Olof Palmes kommission och det uppdaterades år 2022 1). Begreppet *gemensam säkerhet* utgår från att samarbetet mellan stater och folk skapar den trygghet som människor önskar där militär tävlan och avskräckning har misslyckats.

1) <https://commonsecurity.org/about-common-security-2022/> Den nya rapporten om gemensam säkerhet "Common Security 2020" producerades av Internationella centralförbundet för fackföreningar (ITUC), Internationella fredsbyrån (IPB) och Olof Palme International Center

Den gemensamma säkerheten baseras på följande grundläggande principer:

- Alla människor har rätt till säkerhet: frihet från rädsla och frihet från brist
- Skapande av förtroende mellan nationer och folk utgör grunden för ett fredligt och hållbart mänskligt liv
- Gemensam säkerhet kan inte åstadkommas utan kärnvapenedrustning, kraftig begänsning av konventionella vapen och nedskärning av militära utgifter

- Globalt och regionalt samarbete, multilateralism och rättsstatsprinciperna är av avgörande betydelse när det gäller att svara på de globala utmaningarna
- Dialog, konfliktförebyggande och förtroendeskapande åtgärder bör ersätta aggression och militär styrka som lösningsmetoder i konflikter
- Man bör få till stånd bättre reglering och ansvarsfullare styrning som stärker det internationella rättssystemet och dessa bör också utvidgas så att de omfattar den nya militära teknologin, också cyberrymden, den yttre rymden och artificiell intelligens.

Den militära upprustningen och återopandandet av kärnvapenhotet har inte förhindrat kriget. Utgångspunkten för en hållbar fred bör vara en minskning av motsättningar på grundval av förtroende mellan människor och folk och globalt samarbete.

3 Verksamhetsmiljön förändras

Säkerhetsmiljön befinner sig i ett brytningsskede. Under de senaste åren har vi upplevt tiotals krig och väpnade konflikter på olika håll i världen. Kriget i Ukraina som har utbrutit i Europa är särskilt farligt, eftersom den part som har inlett anfällskriget är den ena av världens ledande kärnvapenmakter.

Rysslands angrepp på Ukraina förstörde den europeiska säkerhets- och samarbetsordningen som byggde på ömsesidigt förtroende. Detta tillspetsar allvarligt de globala geopolitiska motsättningarna och skadar den regelbaserade multilaterala samarbetsordningen.

Den globala koncentrationen av den ekonomiska makten och den tilltagande konkurrensen mellan stormakterna också i världsekonomin och -handeln försvagar demokratin och försvårar förverkligandet av FN:s globala agenda. Den ökande protektionism som stormakternas allt intensivare ekonomiska konkurrens leder till försvagar särskilt situationen och möjligheterna att klara sig för de fattigaste länderna i den globala södern.

Också informationsförmedlingens frihet utsätts för allvarliga såväl politiska som ekonomiska hot. Kriget i Ukraina visar ännu en gång på hur stor betydelse en begränsning av den fria informationsförmedlingen har för den information medborgarna får. Man måste noggrant och kritiskt följa med mediernas roll och bindningar till den politiska och ekonomiska makten.

Att Kina blir starkare ekonomiskt och militärt upplevs som ett hot i västländerna. Detta har gett fart åt maktkampen mellan stormakterna. I samband med konkurrensen mellan stormakterna utsätts beslutsfattarna i mindre länder för olika påtryckningsmetoder och ekonomisk styrning.

Förenta staternas ökande militära närvaro i Sydkinesiska sjön och på andra håll i Stilla oceanen upplevs i Kina som ett militärt hot. I de mindre länderna i Asien upplevs såväl Kinas som Förenta staternas ökade militära motsättningar i området som ett hot. I dessa länder ser man varken Pax Sinica (Kinas fred) eller Pax Americana som en lösning för säkerheten i Sydostasien, utan en för alla gemensam Pax Asiana, där inget lands regionala eller statliga integritet hotas.

Den stabilitet som Europeiska unionen har lett till i medlemsländerna pekar på det ömsesidiga beroendet mellan den ekonomiska och sociala verksamheten. Rysslands angrepp på Ukraina visar att ett ömsesidigt ekonomiskt beroende inte ensamt för sig räcker för att garantera fred eller förhindra uppkomsten av konflikter, om den främsta målsättningen är de enväldiga beslutsfattarnas egen fördel.

Man måste också förstå att kriserna och krigen hör ihop. Kriget och kriserna lämnar alltid sina spår också hos efterkommande generationer. Fiendebilderna består också efter att vapnen har tystnat. En bestående fred kan inte byggas på ruinerna av krig som har vunnits eller förlorats med vapen.

Hoten blir allt mer globala

Tidsperioden efter kalla kriget som har präglats av avtal om vapenövervakning och vapenbegränsningar håller på att ta slut och upprustningen har tagit ny fart.

Världsordningen som starkare än förut baserar sig på kärnvapenavskräckning kommer att vara mera obalanserad och explosiv än den som byggdes upp under kalla kriget. Den situation vi lever i har redan upprepade gånger bedömts vara farligare än Kubakrisen 1962. FN:s generalsekreterare Guterres konstaterade i sitt öppningstal sommaren 2022 vid översynskonferensen för icke-spridningsavtalet att vi har undkommit kärnvapenhotet enbart på grund av god tur och att det att förlita sig på turen inte är någon strategi och att det inte finns någon garanti för att de geopolitiska motsättningarna inte överhettas och kan leda till en kärnvapenkonflikt.

Alla nio kärnvapenmakter moderniserar sina kärnvapenarsenaler. Samtidigt utvecklas nya vapensystem. Rymdens exploatering för militärt bruk, autonoma vapen och olika former av hybridkrigföring utgör ett växande hot och en ny rustningsspiral tillsammans med stora lager av kärnvapen. De resurser som används för upprustning leder till brist på andra politiska områden.

Andra icke-militära hot blir allt globalare. Klimatförändringen berör hela världens befolkning och särskilt starkt länder i utveckling. Extrema väderfenomen ökar och åstadkommer stora mänskliga och ekonomiska förluster. Minskad biodiversitet, torka och höjning av oceanernas yta på grund av att glaciärerna smälter leder till stora problem för livsmedelsförsörjningen och ett ökat antal flyktingar.

Det globala resandet har ökat och försnabbat spridningen av epidemiska sjukdomar. Pandemier utgör ett allt större hot, vilket coronaepidemin visade. Utvecklade länder och länder i utveckling drabbas av en ojämlig tillgång på vacciner och mediciner.

Att befolkningen åldras är ett tecken på att välbefinnandet och hälsan har blivit bättre, men samtidigt lider allt fler utvecklade länder av arbetskraftsbrist. Den förändrade åldersstrukturen förutsätter satsningar på sysselsättning, social- och hälsovårdspolitik samt på utbildning.

Tryggandet av energi är sårbart, vilket visade sig som en följd av de problem med tillgången på energi som uppstod i samband med kriget i Ukraina. Tryggandet av olja har förändrat de utvecklade ländernas relationer till exempelvis Mellanöstern. Att trygga energin har varit viktigare än att främja demokratin. Tryggandet av västländernas välfärd har sedan kolonialismens tider inneburit samarbete med odemokratiska och ekonomiskt ojämlika länder.

Sist och slutligen ligger orsaken till nästan alla kriser i den orättvisa behandling som människor utsätts för och i deras ojämlika ställning. De enorma inkomstskillnaderna åstadkommer spänningar. Också motsättningarna mellan olika befolkningsgrupper när det gäller kön, nationalitet, ras, börd, sexuell inriktning, religion eller funktionshinder ger upphov till konflikter.

Konfliktsituationer som baserar sig på skillnader mellan människor eskalerar ofta mycket lätt till bråk eller till och med krig mellan folkgrupper. De makthavande utnyttjar fosterländskhet och religiositet för att driva sina egna fördelar. Skuldbeläggning och skrämrelse utnyttjas i stor omfattning för att egga upp konflikter.

4 Utvecklingen av det internationella samarbetet, aktörerna

4.1 Globala aktörer

Fredsförbundet betonar avtals- och regelbaserat internationellt samarbete. Endast genom att kontinuerligt utveckla de internationella organisationernas samarbete kan man förhindra globala kriser. Det internationella samarbetet bör inte grunda sig på militär styrkepolitik och bruk av styrka.

Fredförbundet stöder inte militärallianser. Vid fredsbevarande och förebyggande av konflikter kan man använda kraftmedel endast i enlighet med FN-stadgan och gemensamt överenskomna spelregler för att stabilisera förhållandena och åstadkomma fredsförhandlingar.

Genom internationella avtal bör man försöka begränsa nya, allt farligare vapensystem som utvecklande och ibruktagande av helt autonoma vapensystem, modernisering av kärnvapenlagren och illegal vapenhandel.

Hotet om ett kärnvapenkrig måste avväjas och att hota med kärnvapen måste klart förbjudas. Innehav av kärnvapen kräver ansvarsfullhet och avtal mellan kärnvapenstaterna och i synnerhet mellan de tre kärnvapenstormakterna. Optionen att använda kärnvapen som första åtgärd måste man avstå från. På längre sikt bör man skapa en global vägkarta som syftar till att helt förstöra och förbjuda kärnvapnen. Att stärka och utvidga de kärnvapenfria zonerna är ett centralt instrument härvidlag.

FN:s förmåga att verka för fredliga lösningar i pågående krig har visat sig vara svag. FN:s roll som upprätthållare av fred och i övervakning av vapnen och i förhindrande av illegal vapenhandel bör stärkas. FN:s verksamhet behöver organiseras om. Organisationens interna verksamhetsformer bör utvecklas och säkerhetsrådets regler bör förnyas så att inte ett enskilt medlemsland kan hindra organisationen att fatta beslut. En återupplivning av

FN:s handlingsförmåga och en förnyelse av verksamheten skapar en grund för att lösa och hantera globala kriser.

FN:s agenda 2030 gestaltar de globala hoten och lösningsmodellerna. De åtgärder som presenteras i agendan bör utgöra basen för det internationella samarbetet. Agendan ska styra FN:s underorgans arbete för att förverkliga mänskliga rättigheter och trygga demokratiutvecklingen.

Det finns flera ekonomiska organisationer i världen, som är av stor betydelse när det gäller att påverka den internationella utvecklingen. Världsbanken, Internationella valutafonden, Världshandelsorganisationen WTO samt OECD kan genom sina beslut om de så vill påverka såväl investeringarnas inriktning som villkoren för bistånd och utlåning.

Avväjningen av klimatförändringen förutsätter att utredningarna från den internationella klimatpanelen tas på allvar inom det politiska beslutsfattandet. Man måste implementera de gemensamma åtgärder som man har kommit överens om beträffande begränsning av onödigt konsumtion, ökning av förnybar energi samt ekonomiskt och socialt balanserade lösningar.

4.2 Europeiska aktörer

Europeiska unionen kan ha en betydelsefull roll när det gäller att lugna ner de globala geopolitiska motsättningarna samt när det gäller att ingjuta nytt liv i och utveckla den regelbaserade multilaterala samarbetsordningen. Detta förutsätter att ett trovärdigt innehåll skapas för konceptet "strategisk autonomi", genom vilket EU marknadsför sin globala roll.

EU måste hålla fast vid sina grundvärden. EU måste aktivt motsätta sig att styrkepolitiken sprider sig. En spridning av den styrkepolitik som möjliggjorts av Rysslands anfallskrig och en eskalering av kriget skulle utgöra ett allvarligt säkerhetshot.

EU måste kunna upprätthålla en fungerande dialog också med Kina, Indien och andra större länder i syd samt stärka sitt partnerskap särskilt med länderna i Afrika.

EU:s samarbete med Afrika bör grunda sig på jämställdhet och sökande efter gemensamma fördelar så att kolonialismens gamla spöke inte igen kommer upp till ytan och Afrika igen vänder Europa ryggen.

Europeiska unionens målsättning har varit att knyta länderna till varandra i främsta hand med ekonomiska band för att trygga fred och stabilitet i Europa. I denna målsättning har EU lyckats rätt bra. Samarbetet har fördjupats och unionen har utvidgats märkbart. Den fria rörligheten av varor, personer och tjänster inom EU har gjort umgänget mellan EU-medborgarna naturligt och mödolöst.

EU bör i såväl sin interna som sin externa verksamhet följa sina egna kodifierade värden. Rättstatsprinciperna har varit hotade också i EU:s medlemsländer. EU bör ingripa i denna utveckling med alla tillbudsstående ekonomiska och juridiska medel.

EU grundade i mars 2021 en fredsfond (EPF, European Peace Facility). Fondens ändamål är att stöda hantering av kriser och lösning av konflikter utanför EU genom försvarsmässiga och militära metoder. EPF har nu stött Ukraina i dess försvar mot Rysslands anfall.

EU har således fördjupat medlemsländernas militära samarbete. Rädslan är att EU så småningom också blir en militär allians som drivs in i väpnade konflikter med länder utanför EU. Enligt Fredsförbundet bör EU hålla sig till sina kodifierade värden och verka enligt dem både internt och externt. EU borde utveckla preventionen av kriser och hanteringen av icke-militära kriser.

EU bör kräva att målet om kolneutralitet uppnås snabbare och unionen bör själv fungera som en föregångare när det gäller att forska i och utnyttja förnybara energikällor. EU kan också motarbeta tillspetsningen av ojämlikheten och enhälligt verka för att stänga skatteparadis och förhindra penningtvätt. I motarbetandet av människohandel bör EU verka som en föregångare. Mottagandet av flyktingarna från Ukraina har visat att man kan ta emot immigranter. Utgående från detta bör EU:s migrationspolitik förnyas.

Europarådet är den ledande europeiska människorättsorganisationen, som har 46 medlemsländer (av dem är 27 medlemmar av EU). Dess verksamhet omfattar således också de europeiska länder som inte tillhör EU. Rådets medlemsländer har förbundit sig att skydda de mänskliga rättigheterna, rättsstaten och demokratin.

Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter övervakar konventionens tillämpning i medlemsländerna. Europarådet borde alltså ha haft möjlighet att kraftigt ingripa i den bristande tillämpningen av de mänskliga rättigheterna, rättsstaten och demokratin till exempel i Ryssland och Ungern. Detta har dock inte skett. Europarådets ställning och dess instrument för att försvara de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen bör stärkas.

Det nordiska samarbetet har i många frågor fungerat som en förebild också i EU. Den fria rörligheten förverkligades först mellan de nordiska länderna och därefter inom Schengen-området. De nordiska länderna har också varit aktiva när det kommer till frågor om mänskliga rättigheter och när det gäller att främja utvecklingsbiståndet. De nordiska länderna står fortfarande starkt när det gäller att agera i internationella fredsbevarande uppgifter och i hantering och prevention av kriser.

De nordiska länderna bör stärka sin gemensamma globala politik. De nordiska länderna kan arbeta för att främja FN:s hållbarhetsagenda och nedrustningspolitik samt gemensamt utforma fredliga handlingsmodeller.

Rysslands militära anfall mot Ukraina har skakat den fredliga utvecklingen i Europa. Man bör stöda de ryssar som motsätter sig kriget och till exempel de ryska vapenvägrarnas möjlighet att få asyl bör tryggas/förbättras. Efter att kriget har upphört måste också Ryssland på längre sikt inkluderas i det fredliga internationella samarbetet. En möjlighet är här frågor som gäller skyddet av Östersjön, vilket angår alla Östersjöländer.

Stärkandet av samarbetet inom Arktiska rådet är nödvändigt för att förhindra miljöförstörelsen i polarområdena. Man bör också stöda samarbetet mellan medborgarorganisationerna i Östersjöområdet, för att på nytt få till stånd en utveckling av den tredje sektorn i Ryssland.

Medborgarorganisationerna fungerar i många länder som hjälp, röst och kamratstöd för de svagaste. Också de religiösa organisationerna har en viktig roll i uppbyggnaden av den nationella identiteten. En ökning av dialogen och samarbetet mellan medborgarorganisationerna är en effektiv metod för att förhindra och hantera kriser. Också dialogen mellan olika religiösa samfund bör främjas så att fördomar och motsättningar kan avvägras.

5 Finlands fredspolitik

Fredsförbundet ställer sig negativt till militärallianser. Därför motsatte sig Fredsförbundet Finlands anslutning till Nato. Som Natomedlem måste Finland definiera sina säkerhetspolitiska grundsatser.

Fredsförbundet anser att följande mått och steg är nödvändiga inom den närmaste framtiden:

- Finland tillåter inte kärnvapen på sitt territorium
- Inga Natobaser grundas i Finland
- Finland ansluter sig till konventionen som förbjuder kärnvapen
- Finland arbetar för förbud mot militär upprustning av rymden och förbud mot autonoma vapen
- Finland strävar med alla medel efter att begränsa och förbjuda den illegala vapenhandeln

Finland bör arbeta för att hindra spridningen av massförstörelsevapen och underteckna konventionen om förbud mot kärnvapen.

Finland bör utveckla sin egen nationella kapacitet så att landet kan agera för att hindra spridningen av såväl kärnvapen som kemiska och biologiska vapen. Finland bör främja kärnsäkerheten samt motarbeta användandet av kemiska, biologiska och radiologiska vapen samt kärnvapenhot. Finland bör också främja åstadkommandet av ett globalt förbud mot autonoma vapensystem.

Finland bör bära sitt ansvar genom följande åtgärder:

- Försvarsutgifterna bör successivt minskas
- Vapenexporten bör successivt minskas och övervakningen skärpas
- Den alternativa tjänstgöringen bör successivt utvidgas i stället för värnplikten

Finland bör erbjuda sakkunskap eller förutsättningar för konfidentiella dialoger för att lösa konflikter. Finland bör utveckla sin kapacitet att delta i internationella uppdrag inom civil krishantering tillsammans med andra internationella aktörer.

Krishanteringen, fredsmedlingen, och fredsbyggandet bör utgöra en konsekvent helhet. Målsättningen är att stöda demokratin, rättsstatsutvecklingen samt den fria

informationsförmedlingen. Finland bör också i fortsättningen vara en föregångare när det gäller att utveckla den civila krishantering. Finland kan fungera som exempel genom att öka deltagandet av den tredje sektorns aktörer i fredsmedlingen och i främjandet av fred i krisområdena. Olika medborgarorganisationer och religiösa aktörer kan skapa ökat förtroende mellan parterna i en kris genom att presentera vapenfria säkerhetslösningar i vardagen.

Finland har en lång historia av deltagande i FN:s fredsbevarande styrkor och landet har utmärkt sig inom krishantering och fredsmedling. Medlemskapet i Nato bör inte förhindra utvecklingen av dessa verksamhetsformer.

En målsättning för Finlands internationella utrikes- och säkerhetspolitik bör vara motarbetandet av klimatförändringen. Motarbetandet av klimatförändringen och minskningen av biodiversiteten förutsätter också justeringar av handels- och biståndspolitikens verksamhetsformer. Verkställandet av Parisavtalet bör vara en klar målsättning. Finland bör såväl genom sitt eget exempel som genom att främja EU:s verksamhetsformer stöda den globala övergången till kolneutrala samhällen. Effekterna av upprustningen och försvarsindustrin för klimatförändringen är betydande. Effekterna minskar när nedrustningen gör framsteg.

Finlands utvecklingsbistånd bör också påverka de verkliga orsakerna bakom migrationen. Ett konsekvent och omfattande bistånd ökar stabiliteten inom länderna och regionerna och minskar på så sätt flyttningsrörelsen.

En förutsättning för mänsklig trygghet är att alla människors vardag fungerar. Tryggheten i vardagen förbättras genom social- och hälsovårds-, utbildnings- och sysselsättningspolitiska lösningar samt genom att främja invandrarnas integration och deras utbildnings- och arbetsmöjligheter.

Detta förutsätter å sin sida dialog mellan befolkningsgrupperna. Frågor som gäller religion, ras, nationalitet, sexuell inriktning och språk får inte bli hinder för dialogen.

Finland bör stöda en ökning av fredsfostran på alla utbildningsnivåer och därigenom öka såväl empatiförmågan som förmågan att förhålla sig kritiskt till medierna. Finland bör aktivt utveckla utnyttjandet av ny kommunikationsteknologi i hantering och prevention av kriser. Ekonomiska utvecklingsresurser bör inte ges till skapandet av krigs- och våldsspel utan till spel där man söker lösningar som undviker våld.

6 Fredsförbundet: medborgarverksamhet för freden

Fredsförbundet, som är grundat 1907, är paraplyorganisation för 18 finländska fredsorganisationer. Vi verkar på Finlands båda nationalspråk och upplever att det också är ett fredsarbete att visa att man kan arbeta på två eller till och med tre språk och att språkfrågorna inte behöver vara en konfliktorsak utan tvärtom en rikedom.

Vi arbetar på bred bas för hållbar fred och nedrustning. Vi arbetar för att förhindra konflikter och stöder FN:s arbete för avtalsbaserat internationellt samarbete.

Vi ordnar kampanjer för att minska mänskligt lidande. Vi arbetar för striktare övervakning av och begränsning av vapenhandeln samt för att förbjuda omänskliga massförstörelsevapen, som kärnvapen eller "robotvapen".

Vi deltar i den finska, nordiska och europeiska säkerhetspolitiska diskussionen. Vi riktar oss i vårt påverkansarbete till riksdagen och ministerierna, vi träffar politiska beslutsfattare och tjänstemän som bereder beslut. Vi erbjuder bakgrundsfakta och producerar material både för beslutsfattande och för medierna. Vi deltar i den offentliga diskussionen i traditionella och sociala medier.

Vi vill främja fredskulturen och ordnar freds- och globalfostran för skolelever och grupper av studerande och vi ordnar kurser för pedagogikstuderande och yrkesverksamma pedagoger. Vi upprätthåller ett verksamhetscenter för fredsarbetet på Fredsstationen, där det finns utrymme också för många gruppers och individers fredsarbete.

Vi vill öka kunskapen och ställa kanaler till förfogande för medborgare som vill delta i diskussionen. Vi ordnar fredliga demonstrationer, jippon och evenemang för allmänheten samt producerar böcker och tidningar.

Fredsförbundet är medlem i många internationella fredsorganisationer och -nätverk. Vi arbetar bland annat i International Peace Bureau (IPB), världens äldsta och bredaste fredsorganisation, som har fått Nobels fredspris.

Fredsförbundet har ett omfattande samarbete också i Finland med många medborgarorganisationer och aktörer. Förbundet är medlem i Finlands FN-förbund, Institutet för fredsfostran, takorganisationen för utvecklingssamarbete Fingo, Dagsverke rf, Wider Security Network WISE, föreningen Maailma.net som ger ut en webbpublikation, föreningen Ansvarsfullt donerande, föreningen YDIN-julkaisut, tankesmedjan SaferGlobe, Asia Europe People's Forum AEPF:s nätverk i Finland och Anna Lindh-stiftelsens nätverk i Finland.

Fredsförbundet upprätthåller eller är en aktiv aktör i många gemensamma kampanjnätverk som Stop Killer Robots Finland som arbetar för ett förbud mot autonoma vapen och ICAN:s finländska nätverk som främjar nukleär nedrustning.